

„И защо Ме зовете:
Господи! Господи!,
а не вършите това, което
казвам? Всеки, който идва
при Мене
и слуша Моите думи
и ги изпълнява,
ще ви покажа на кого
прилича. Прилича на човек,
който, като построи къща,
изкопа и задълбочи,

и положи основите върху канара,
и когато стана наводнение,
реката се устреми върху тая къща, но не можа
да я поклати, защото беше здраво построена.
А който слуша и не изпълнява, прилича на човек,
който е построил къща на земята, без основи,
и когато върху нея се устреми реката, начаса рухна,
и срутването ѝ беше голяма.“ (Лука:46,49)

Господ хвърля сериозен укор към всички християни:
„Защо Ме зовете: Господи!, а не вършите това, което казвам?“
Словото на Христос е дух и живот. Да пренебрегваш Божието
Слово е да пренебрегваш вечния живот. Но повечето християни
пускат дълбоки корени в земните неща, те ги търсят и ги
намират, защото малко се интересуват за Небесните неща.
Такива хора учат децата си на светските науки, както и себе
си, те са истински Земни жители.
Разбира се, ние не можем да избегнем много неща, децата ни
трябва да учат и т. н. Но когато човек, наричащ се християнин,
търси да успява само в това, което е земно, търси да се
усъвършенства в земното, дори то става идол за него, той е
забравил за думите на Христос, да си събираме съкровища на
Небето. Той желае да напредва и благоуспява тук и сега, и
изобщо не мисли на каква основа строи живота си.
Но човека, който се вкоренява в Божието Слово и постоянно,
системно храни душата си с него, възраства в него.

Корените в Божието Слово (което е Христос) подхранват ума и сърцето на човека и го трансформират, без което не е възможно да се види Божието царство. Нашата плът е прах и всичко земно е прах. Но Божието Слово е несравнимо по-високо от всичко земно, то разкрива вечния живот на душата, то е мощен телескоп, насочен към Небето и разкриващ Небесното царство.

Божие Слово е и микроскоп, с който чрез „очилата“ на Святия Дух се вижда всичко невидимо в нас, което е скрито в сърцето ни. Този "микроскоп" разкрива всички „микроби“ на греха в нас. Божие Слово разкрива живите думи на Христос, Неговото учение, преобразяващо човека по Неговия образ, не външния, а вътрешния човек. Ние трябва да се храним със Словото постоянно и тогава ще можем да строим на правилната основа.

Бог ни предлага да построим духовния си дом на твърда основа, на Канарата, която е Христос. Христос носи в Себе Си Божията любов и несравнимата Божия мъдрост, Самият Той е видимият и ярък образ на Невидимия Бог. Думите Му имат сила и действията Му излъчват любов. Намирайки се в човешко тяло, Христос е бил без грях и независим от грешния свят. Той е взел греховете на човечеството върху Себе Си и ги е приковал на кръста, разпнал ги е там в Своето тяло. Дал е пример на последователите Си да носят и те кръста на страданието като свидетелство за своя Учител и Неговото учение.

Нашето тяло е храм на Святия Дух, храм на живия Бог.

И нашия духовен дом трябва да се построи не върху земни неща, а върху Камъка, Който е Христос. Истинската Христова Църква се построява върху Канарата Христос, не върху земни човешки учения, закони, традиции и ритуали. Тя се състои от избрани, духовни хора, които са в близка връзка с Христос, които следват Него, преобразяват се по Негов образ и Той е техния пример.

„Съживи ни заедно с Христа и като ни съвзкреси, сложи ни да седим в Небесни места, в Христа Исуса.“ (Ефесяни 2:5,6)

Но ние не трябва да забравяме, а да помним, че: „Неговият дом сме ние, ако удържим твърдо докрай в дързостта и надеждата, с която се хвалим.“ (Евреи 3:6)

Не можем да се хвалим с Господа, ако домът ни не е построен върху Канарата, която е Самият Той. Тогава ние не сме Негов дом и няма да удържим.

Божията истина и благословение си имат цена, и ако искаме да ги имаме, ние трябва да я платим. А тя е да се смирим пред своя Господ и да ходим в чистота пред Него, да вършим Неговата воля, а не своята, да се отричаме от себе си и да носим кръста си всеки ден следвайки Господа, и издигайки Неговата светлина. Да се противопоставяме на дявола и да устояваме на изкушенията му! Само тогава нашия дом ще бъде изграден на твърдата Божия основа- Христос.

Христос е Който кръщава със Святия Дух и с огън, Той е Небесен жител и Цар на Небесното Царство.

Господ мрази греха и го изтръгва от корен във всеки човек, който Му е предал сърцето и живота си, като го „пресажда“ като Свой поданик в царството на любовта, прави го нов човек, с ново естество. Прави го член на Божието семейство.

Чрез кръщението със Святия Дух, чрез новорождението, ние ставаме жители на Небето и имаме Небесно гражданство, присъединяваме се към Божието семейство и имаме общение със Самия Господ. Както всеки младоженец, горещо обичащ своята невеста очаква от нея същата любов, така и Бог ревнува за нас. Той вижда кое сърце е жадно за Него и истински Го обича. И когато дълбоко в сърцето си искаме да Го обичаме и познаваме повече, Той взима частичка от Своя огън и го влага в сърцето ни. Без огънят в сърцето, ние губим много от това, което Той иска да ни даде, защото така ни е много трудно да търсим лицето Му.

В Божия огън изгарят всички съмнения, всеки страх от дявола или от хората. Ако имаме огън, това означава, че се намираме в постоянна готовност да послужим на Бога и по Неговия призив оставяме всичко друго и изпълняваме волята Му. Огънят в нас се поддържа от твърдата ни и непоколебима вяра в Господа, от непоклатимото ни доверие в Него, което ще ни държи над всички трудни обстоятелства в живота ни.

Огънят е нашия „двигател“, който отново и отново ще ни кара да се молим и да се борим, и да устояваме в Господа.

Този огън ни помага да се приближаваме към Бога всеки ден, да пазим в сърцето си правилните приоритети и също така, той „отваря“ Небето над нас.

Без него, ние не можем да строим духовния си дом на Канарата Христос. За съжаление, много хора не успяват да запазят огъня, те губят страстта си по Бога заради трудностите в живота си и бавно охлаждат, стават хладки християни.

А в Откровение 3:15-17, Бог казва, че ненавижда хладкостта. Хладките християни позорят името на живия Бог, те не живеят за Него. Най-важното за нас е да бъдем свързани с Небесния Източник на огъня! Да живеем с Него, да ходим с Него, да дишаме в Него! Ако ние сме постоянно свързани с Него, Той няма да ни остави да станем хладки!

Църквата, построила своя дом на Канарата, са хората, седящи в Христос в Небесни места, работещи за Небесното царство, за вечността. Те проповядват делата на вярата и новородението, изявяват Христовия характер и не са привързани към нищо земно. Те имат съкровище по-голямо от всички земни съкровища, защото то е събрано при Бога в Небесата. За тях вечността е започнала още тук на Земята. Те са „хората в Божия дом, който е църква на живия Бог, стълб и опора на истината.“ (1 Тимотей 3:15)

Техния дом е здраво построен и няма да рухне каквито и бури да го връхлетят! Защото той стои на най-твърдата основа-на Божията основа- Канарата Христос!

Превод: Светлина за теб